

ધ્રુવાખ્યાન

(સંક્ષિપ્ત)

પ્રકાશકઃ—

પરૌતર એજ્યુકેશન મોસાઇટી,

આણંદ.

કિંમત રૂ. ૦-૧-૦

આણંદ પરૌતર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં ત્રિભુવનદાસ કીરીલાલ પટેલે

પ્રકાશકને માટે અમુ. તા. ૫-૩-૨૪

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજગતી કૉપીરાઈટ ભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૧૪૭૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડુધાબધાન

વિષય

ધ્રુવાખ્યાન

(અદ્રાવળા છંદ)

અકરત વિદ્યાપીઠ
૨૪ મહાવાદ

(જરૂર ૧ જાન્યુઆરી ૧૯૧૬ -)

ઉત્તાનપાદ નગ્ર નીપનો, રાજા પરમનિધાન,
અનુપમ બે સુઠરી તહેના, સુરતિ સુમતિ નામ,
સુરતિ ઉપર નહિ રે માન, ધ્રુવજી તેના એક સતાન,
સુમતિ ઉપર છે ઘણું હેત, તેનો કુવર ઉત્તમ એક
જે જે વૈકુંઠરાય

ઉત્તમ ઉછ ગે બેસાર્યો રાય, સભામાહી એકવાર,
લાડ લડાવે પ્રેમશુ રાણી, હેડે હરખ અપાર,
હરખ ન માયે હડામાય, ધ્રુવજી રમતા આવ્યા ત્યાય,
ઉછ ગ બેસવા ક્રીધા મન, અપર મા કહે કઠણુ વચન જે જે
સુમતિ-અપર મા એમ બોલ્યા ભુડા, એ સુખ તુજને કયાથી,
અભાગણીના પેટતણા તુ, જાને અકરમી ઇહાથી,
ઇહાથી જઈ વનમા તપ માડ, હરિ ભજીને ઠાયા છાડ,
ફરી જનમ લે મ્હારે શરીર, તો ત્હને રાજ અપાવીશ વીર
જે જે

વચન વનિતાના સાલણી, ઉતર્યો મ્હોનો રગ,
સભા તે સઘણી દેખતા, ધ્રુવજી થયા મનભગ,
મનભગ થઈ નાખ્યો નિશ્વાસ, રેતા આવ્યા માની પાસ,
માયે ચાપ્યા હૃદયસાથ, કહે કુવર કોણે દુલાવ્યા આજ
જે જે

ધ્રુવ-આજે સભામા માવડી, બેઠો ઉત્તમ રાયને બોળે,
ઉછ ગ બેસવા હું ગયો ત્યારે, અપર મા એમ બોલે,
અપર કહે અભાગણી કેરા, સુખ વાછો તો વન જાઓ વહેલા,
ફરી જનમ લે મારે શરીર, તો તને રાજ અપાવીશ વીર
જે જે

મુરતિ-વળતી માતા ઉચરે, કુવર હેડે ન ધરીએ હુ ખ,
 પ્રગ્ણ પુન્ય કીધા હશે ત્યારે, તે ભોગવે છે મુખ,
 મુખ આપણને કયાથી બહાલા, નિયમ ધર્મ કરા નથી પાળ્યા,
 નથી મનોપ્યા ભેગી જતિ. તપ તીરથ વ્રત કીવા નથી
 જે જે૦

નથી મનોપ્યા માધુને, નથી આપ્યા વિપ્રને દાન,
 ચોછા કર્મ જ્યા આપણા, ત્યા કયાથી રાયના માન,
 માન ભોગવે ઉત્તમ નિત્ય, દત્ત વિના કયમ પામિયેવિત્ત,
 જે હોય ઇદ્રાસનનો ખપ, તે કુવર જઈ માટે તપ
 જે જે૦

તપ માડ્યો બ્રહ્માજીએ ત્યારે, પામ્યા પદ્માસન,
 સેવા કીધી મનભાવતી ત્યારે, પ્રગટ્યા નારદ મુન,
 મુનિયે માડ્યો મોટે જગ, તપ તીરથ વ્રત થયા મુલાગ,
 જે કરીએ શ્રીહરિ પ્રસન્ન, તે અમાગિયા ટાળીયે તન
 જે જે૦

ધ્રુવ ત્હને અભાગિણી હુ ટાળુ મા, છ રે તમારો તન,
 વનમા જાઉં વેગે કરીને, મુખ મભારુ નહિ અન્ય,
 મુખ મભારે સાહે જેહ, વિશ્વભરે પરિયો ફેહ,
 હરિ મળે તો તાપ એલાય, નહિતર પ્રાણ તજી વનમાય
 જે જે૦

મુરતિ-માતાને આમુ આવીયા ને, અતર ઉપની દાઝ,
 રાજાએ મને પરહરી કુવર, તુએ કરે છે તાજ,
 તુજ વિના હુ રહીશ કેમ, ટોળા વહુટી મૃગલી,
 જળ વિના જેવી માછલી, મહારા પ્રાણ જશે ટળવળી
 જે જે૦

ધ્રુવ-ટળવળ મા રે માવડી તુ હવે. હુ ખનો આવ્યો અત,
 બીજ રોપાવીશ મુખનુ ત્હને, કળ લાગશે અનત,
 અનત કરણ કરશે હરિ, આપણી આશા પુરશે ખરી,

એ છે સાચો અનાથનો નાથ, તહેને ભજવા બહુ રે માત
જે જે૦

સુરતિ-વળી માત એમ ઉચરે કુવર, પાચ વરસનો તન,
ખીજી બાળક એકે નથી, કેમ હુ વાળુ મન,
કેમ મોકલુ વનની વાટે, કહેતા મારા કૈડા કાટે,
આખની આગળ રહો રે બાળ, ઘેર બેઠા ભજીયે ગોપાળ
જે જે૦

ધ્રુવ-ઘેગ ગોપાળ ન પામીયે, મનમા મોહ ઉપજે માય,
ખાતા પીતા પહેન્તા માતા, કેમ દમણે કાય;
કાયા દમતા મગ્ધે કાજ, તપ કરતા મળશે મહરાજ,
વનમા જે વહેલો આવીશ, માતા દો મુજને આશીષ
જે જે૦

સુરતિ-આશીષ દે છે માવડી સુતને, હજો કુશળ કદયાણુ,
મસ્તકે રક્ષા માતની-ક ઠે, કૃષ્ણની રક્ષા બળુ;
ક ઠે કરજો કૃષ્ણ રક્ષણુ, ઉઝની આગળ નારાયણુ,
ઠડી કેશવ પુરુષોત્તમ પાય, એવી આશીષ દે છે માય જેજે૦
માને આસુ આઘ્યા ત્યારે, થભાને રાખ્યા નાર,
ગહારી જીભે કેમ કહુ વળી, વનમા વિચરે વીર;
વાર વચન કોના નવ ધરશે, તપ કરતા માયા નવ ડરશે,
તપથી તમને મળશે હરિ, વીગ વેગે પધારશે ફરી.
જે જે૦

કવિ-ફેરા ફરિયો માતાને, ફરીને લાગ્યો ચણુ,
આજ્ઞા માગીને સચર્યો, વદીને શુભ શુકન;
શુકને મળી સવત્સી ગાય, સુવાસણી બેડુ ભરી બય,
વરકન્યા પગણીને વચ્યાં, વેઠ ભણતા વિપ્રજ મળ્યા જેજે૦
મળ્યા શુકન સઉ હર્ષન, ધ્રુવજી નીકળ્યા નગર બહાર,
આગળ જતા ધ્રુવજીને રે, મળિયા બ્રહ્મકુમાર,
બ્રહ્મકુવર ભગવાનને ચાહતા, હરિગુણ ગાતા વેણુ સુવાતા,

કર જોડી કહે છે ભૂપતન, ક્ષમા કરો ત્હમે નારદ મુન્ય
જે જે૦

નારદ-નારદ કહે શીદ જાઓ છો, શુ છે ત્હમારે કામ,
કોણ ત્હમાગ માતપિતા, શુ છે ત્હમારે નામ,
ધ્રુવ-મ્હારે નામ છે ધ્રુવ નિર્ધાર, મ્હારા પિતાને બે છે નાર,
રાવ રાણા બેઠા મઉ રગ, ઉત્તમને તેડયો ઉછગ
જે જે૦

ઉછગે બેસવા હુ ગયો મ્હારી, ખાત કુચાની ખોલી,
દષ્ટિએ મુજને દીઠો ત્યારે, અપર મા એમ ખોલી,
અપર કહે અભાગણી કેમ, બે મુખ વાઠો વન જાઓ બહેલા,
ફરી જનમ લે મારે પેટ, તો ત્હને ગજ અપાર્વીશ નેટ
જે જે૦

નેટ નારદ કેમ લોગવુ, એતુ આપ્યુ ધન,
સભા સઘળી દેખતા, મ્હને કહ્યા કઠણ વચન,
કઠણ વચન તે કેમ વિસરે, લોઢા સમ હોય તો નીસરે,
ખૂનગતણો તો સહીયે ધાય, પણ એ બોલ સઘા નવ જાય,
જે જે૦

નારદ-જરે ઘેલા અત્યારથી, તે તુ એવડો શો ધરે કાળ,
માન કુમાન શુ ત્હારે, તુ તો પાચ વર્ષતુ બાળ,
બાળકને શા ધરવા બોલ, બાઓ પીવો ને કરો કલ્લોલ,
અપર માના એવા હેત, વિસારીને વાળો ચેત
જે જે૦

ધ્રુવ-ચિત્ત તે કઈપેર વાળિએ, મ્હને બોલાવ્યો નહીં બાપ,
કશાયમા લેખ્યો નહિ હુને, ઉકળુ છુ તે તાપ,
નારદ-તાપ કુ વર નહિ આણીએ રતિ, મુખદુ ખનુ કોઈ સરિગત નથી,
હરિયે નિમ્બુ તેમજ હોય, કયો કરમ છોડાવે નહિ કોય
જે જે૦

કો કાળે વૃદ્ધિ હાણુ છે, ત્હનો ન ધરો હખં ને શોક,
અણચિત્ત બુ જે આવી મળે, ત્હનો ધર સતોષ,

સતોષી કુવર ઘેર પધારો, અપર માના બોલ વિસારો,
આવ કુવર તહારા બાપને કહું, રાજ અપાવુ ને માને સહું
જે જે૦

ધ્રુવ-સલામા શુ દેખાડીએ, સૌકોમા વળી નાક,
સલામા જ્યારે શોભશુ, મન પૂરશે અભિલાખ,
લાખ લાખેણી કરશે હરિ, ત્યારે મહિર આવીશ ફરી,
તપ કરતા જો હરિ નહિ મળે, તો મુજ પ્રાણ તણશ બળે.
જે જે૦

નારદ-બળ કીધે હરિ નહિ મળે, માનો મહાર વચન,
જનમથકી જોગી દેહ દમે, સ્વપ્ને નહિ દર્શન,
દર્શન ત્હમને કેમ આપશે, વન જઈને વિમાસણ થશે,
વાઘ વરુ વનમા બહુ હશે, તે દેખીને તન ધ્રુજશે
જે જે૦

જાશે ચિત્ત સસારમા ત્યારે, સાલરશે રગભોગ,
ભૂખ તરસ જ્યારે લાગશે, ત્યારે કુવર મૂકશે જોગ,
ધ્રુવ-જોગ ઋષિ નહિ મૂકુ સ્વામ, મન ઇદ્રિયો રાખીશ ઠામ,
મેરુ ચળે પણ હું ચળુ નહિ, ઋષિજી તમ પરતાપે સહી
જે જે૦

નારદ-ઋષિ કહે તુ નીસર્યો ત્યારે, જાને મધુવનમાય,
જમનાજીમા, નાહીને તુ, તપ આદરજે ત્યાય,
ત્યા જઈ કરજે અદ્વિપાશન, જળ પત્ર ને ફળ પ્રાશન,
વળી તુ ભજજે હરિનુ નામ, સ્વરૂપ સમરજે શ્રીધનશ્યામ
જે જે૦

શ્યામને શીશ મુગટ છે-કાને, કુડળ મકરાકાર,
કોટે કૈસ્તુલ કટિમેખલા, પાય નેપુર ઝણુઝર,
પાય પદ્મ શબ્દ ચક્ર ને ગદા, એવુ સ્વરૂપ સમરજે સદા,
કાનમા અક્ષર કહું છું જેહ, દ્વાદશ અક્ષર લણુજે તેહ.
જે જે૦

એ કરતા ખટ મામમા, તુજને મળશે વકુ ઠનાથ,
 ડવિ-આશીર્વાદ ઠલ દામને, મસ્તક મુડયો હાથ,
 હાથ જોડી ધ્રુવ લાગ્યો ચગણ, આશા માગી વિચર્યો અરણ,
 એહ કથા રહી એણે ઠામ, ઋષિ પધાર્યા રાયને ગામ
 જે જે૦

મુનિ આવ્યા મહારાજને જોવા, ગય તણુ મુખ મન,
 માન દીધા પ્રહ્લપુત્રને, વગી આપ્યા આમન,
 આપ્યા આમન ખેઠા ઋષિ, આશા ઉત્તમ તાનને વસી,
 રાજ-આ શારે ઋષિ સુખના રાજ, ધ્રુવ વિના ચિતા અતિ આજ
 જે જે૦

આજ સભામા ઋષિજી મહારે, ઉત્તમ ખોળા માય,
 ધ્રુવજી હોય તો આજ વધે બહુ, ઉછગની શોભાય,
 ઉછગે ખેસવા ધ્રુવજી આવ્યો, તહેને તો મહે નવ ખોલાવ્યો,
 જ્ઞાને વરાસે નીનયુ ખાળ, અપર માયે દીધી ગાળ જે જે૦
 ઋષિ એ વચને નીસગ્યો રે, વીરો ગયો છે વન,
 વનમા વાઘ વડ હશે તહેને, દેખી ધ્રુવજી તન,
 તન ધ્રુવજી રે તડકે ટાઢે, મદિમા માલતો લાડે,
 વાયુ વૃષ્ટિ કેમ સહેશે કુમાર, એની ડાયા કોમળ નાર
 જે જે૦

કોમળ પટકુળ પહેરતો, કેમ એઢશે મુગચર્મ તેહ,
 મસ્તક બાધતો મોળિયુ કેમ, જટા રાખશે એહ
 એહ આનદે હરતો ફરતો, ઘોડાની અસ્વારી કરતો,
 કાટામા કેમ નૂશે બાળ, એની શય્યા અહી છે સાર
 જે જે૦

સારા અન્ન આરોગતો તે, ફળ પત્રો કેમ આશે ?
 પાણી પીતો પળે પળે તે, જળવિષુ કેમ રહેવાશે ?
 તહેની વતી રહેવાશે કેમ ? તેહ વિના હુ દાઝુ એમ,
 સુધ વિનાનો થયો શરીર, વીસતો નથી તેહજ વીર
 જે જે૦

વગી વીરો અહિયા આવતો, રમત રમતો અપાર,
ભૂખ તરસ જ્યારે લાગતી, સુખડી માગતો સાર,
સારી સુખડી સુદર મેવો, કાલુ કાલુ ખોલતો એવો,
તેણે અમને ક્રીધા તાજ, પુત્ર વિના શુ કરવુ રાજ

જે જે૦

શુ કરિયે વડી સાહેબી, ચિત્ત ઠરતુ નથી કોઈ ઠામ,
શુ કરિયે આ રાજ અને શુ, કરિએ ધન ને ધામ,
ધન ગયુ અમારે આજ, પુત્ર વિના આ સૂનો સાજ,
પુત્ર વિના હુ દુર્ખળ હુ ખો, મહારા પ્રાણુ જશે રે ઋખી

જે જે૦

નાગદ-ઋષિ કહે તમે મા રૂઓ, મહને મળ્યો હતો તે બાળ,
આશીર્વાદ દર્ધ મોકલ્યો, ભજવા શ્રીગોપાલ,
ગોપાલ ભજશે દિવસ થોડે, કુવર ઘેર પધારશે કોડે,
માડો રાજ ને છાડો દુખ, એવુ ડહીને વળિયા ઋખ

જે જે૦

કવિ- ઋષિને ચરણે લાગીને ધ્રુવ, વિચર્યો વન મોઝાર,
મધુવન પહોર્યો પ્રમથી, ક્રીધો ત્યા જઈ મન વિચાર,
ત્યા જઈ માસ ક્રીધા ઉપવાસ, બીજે માસે ફળકદ પ્રાસ,
ત્રીજે માસ છઠે દિન એમ, ચોથે માસે જળના નેમ. જે જે૦
નેમ ધરીને નેહથકી ભજે, ઇશ્વર અશરણુશરણુ,
પાયમે પ્રાણુજ રુધિયા ધ્રુવજી, ઉભા રહ્યા એક ચરણુ,
ચરણુ ચતુર્ભુજ ચિત્તમા ધર્યા, દ્વાદશ અક્ષર મનમા ભણ્યા,
એમ કરતા વીત્યા ખટ માસ, હૃદયામા ઓળખ્યા અવિનાશ

જે જે૦

અવિનાશીને ઓળખિયા રે, એમ ઉભો રાજન,
પૃથ્વી લાગી હોલવા ત્યારે, ડોલિયુ ઇંદ્રાસન,
ઇંદ્ર અમર મૌ એકઠા થયા, વેગે કરી વેકુઠે ગયા,
જઈ કેશવને લાગ્યા પાય, મધુવનમા કોઈ કળે કાય

જે જે૦

દેવતા- કાયા કષ્ટી વશ રાખવી એ, ઇંદ્રિય મન અચેત,
 અચરત એ તો અતિ ઘણુ એમ, બોલ્યા અમર ધરી હેત,
 અમર કહે અમને બીક લાગી, રખે લિયે ઇંદ્રાસન માગી,
 વિષ્ણુ - વિષ્ણુ કહે સાબળ સુરપતિ, રાજ ભોગ એ ઇંદ્રછતો નથી
 જે જે૦

નથી ઇંદ્રછતો સ પત્તિને કે, નથી ઇંદ્રછતો સુખ તેહ,
 ચરણ ધર્યા ચિત્ત મહારા, ક્ષણુ અળગો ન મુજથી એહ,
 મુજ થકી અળગો નહિ એહ, એણે દમી છે પુરણ દેહ,
 સદા સ્મરણ રાખે એ મહારૂ, કહોની એને કેમ વિસારૂ
 જે જે૦

વિસાર્યો વિસરે નહિ એને, આપીશ અવિચળ અર્થ,
 નામ નહિ લે તે તમતાણુ, કયાય બીહો છો વ્યર્થ,
 કવિ- ઇંદ્રતણી આસવાસના કરી, સુર થાનક મોકલિયા કરી,
 ગરુડે ચઢી ચાલ્યા શ્રીહરિ, વનમા આવ્યા વેગે કરી
 જે જે૦

કર્યો નાદ જ્યારે શખનો ત્યારે, ધ્યાનમાથી ધ્રુવ જાગ્યા,
 નેત્ર સરી નિહાળીને રે, પ્રેમશુ પાયે લાગ્યા,
 પ્રેમ કરી પરણામ્યા નાથ, હરિએ મેડ્યો મસ્તક હાથ,
 નિર્મળ વાણી હવી પ્રકાશ, સ્તુતિ કરે કર જોડી દાસ જે જે૦
 ધ્રુવ- દાસ હયાળને વિનવુ તમો, સર્વ જગતના ભૂપ,
 અકળ તહમારી ગતિ છે ન્યાળી, અકળ તહમારૂ સ્વરૂપ,
 સ્વરૂપ નામ તહમારૂ જેહ, ગણુતા પાર ન પામુ તેહ,
 સઘળી વાતે છો તહમે શ્યામ, પ્રાણી માત્ર કરે પ્રણામ
 જે જે૦

પરણામી પરમાત્મા શ્રીહરિ, સારગપાણી હોય,
 અફલુત શક્તિ આપની, તહારો પાર ન જાણે કોઈ,
 પાર ન જાણે કોઈ લગાર, હું કેમ પામીશ તહારો પાર,
 એવું સુણી હરખ્યા નરહર, કુવર કઇએક માગ્ય તુ વર
 જે જે૦

વર કેમ માણુ વિકૃલા હુ તો, કરીશ ત્હમારી સેવા,
વિષય લોગ સમાર છે એતો, સુપનાના સુખ જેવા,
સુપના જેવી કાચી કાચા, મ સારની શી ધરવી માયા,
માયામા ન મ્હને મોકલો વાહીને ન કરો વેગળો જે જે૦

વિષય- વેગળો વીરા ક્ષણુ ન કરૂ, વળી તુ વહેલો આવીશ,
જે ક્ષણ દુર્લભ દેવને મળવુ, તે ક્ષણ તુ પામીશ,
તે ક્ષણ તુજને આપુ આજ, મ સારમા ત્હારી ન રહે લાજ,
લોક કહે રઝળીને મુઝા, સ્વજનોમાથી પડયો જુજવો જે જે૦

પડયો સ્વજનથી જુજવો, ત્યારે મુન્તિને હુ જ થાય,
ઘેર જાને વીન તુ ત્હારી વાટ જુએ છે માય,
મા ને જાપતણા હુ જ કાંપો, ઇલાથી જને મૌને સુખ આપો,
મ્હારી આજા પાળજ આજ, છત્રીશ હજાર વર્ષ લોગવ રાજ જે જે૦

રાજ લોગવી તુ આવજે, ત્હને મોકલાવીશ એક વિમાન,
તેમા એમી તુ આવજે, ત્હારૂ થશે જગતમા જાણુ,
જાણુ જગતમા થશે રાય, તેણે વધશે તુજ મહિમાય,

કવિ- આપી વચન વદા ગોપાળ, જમનાજીમા નાહુ જાળ જે જે૦
જાળકને મારગમા જતા ઉપન્યો મન વિચાર,
જે ક્ષણ દુર્લભ દેવ ગણુ ત, મ્હને માયા મોરાર,
મળ્યા મોરાર પણુ હુ નહિ કાવ્યો, હરિતજીને માયા લાવ્યો,
આગળ ઋષિજી કહેતા એમ, ત્હમને ત્રીકમ મળશે કેમ જે જે૦

મુજને ત્રીકમજી મર્યા, મ્હે તો જવા દીધા ફોડ,
ફરી જઈશુ મ સારમા, મ્હને હસશે દુરીજન લોક,
લોક કહેશે એને ખુદ્ધિ થોડી, રત્ન આપીને લાવ્યો કોડી,
પણુ એક જશ હુ મોટો લાવ્યો, હરિના દર્શન કરીને આવ્યો જે જે૦

- લોકો- હરિ દર્શન કરીને આવ્યો રે, રાય તહમારો તન,
 રાજા- હુ હુ ખિયાને શુ હસો છો રે, તહમે તે સર્વ જન,
 હુ ખિયાને હસવા સાચા, વને ગયા કેમ આવે પાછા,
 વને ગયાને થયા ખટ માસ, તે કુવરનો શો વિશ્વાસ જે જે૦
- કવિ- ઉર વિશ્વાસ ન આવ્યો ત્યારે, આવ્યા નારદમુન,
 નારદ- હરિ દર્શન કરીને આવ્યો રે, રાય તહમારો તન,
 રાય તહમારો તન ઘણુ જીવો, એ કુળમા પ્રગટયો છે દીવો
- કવિ- વચન સુણી રીઝયા નરપતિ, વળતી વધામણી આપી અતિ જે જે૦
 વધામણીમા આપ્યા રૂડા, ગયે એકાવળ હાર,
 રથે બેસીને માચરિયા, ને સાથે સુત બે નાર,
 નારીને સિરે સુવરણુ ઝારી, ભેટ લલી લીધી છે ભારી,
 રાય રથેથી ઉતર્યા જ્યારે, પુત્ર પરણ્યામ્યા તે વારે જે જે૦
- ધ્રુવ- પ્રથમ પ્રણામ અપર માને, તહે ભેટાડયા શ્રીપત્ય
 સુમતી- વળતી માતા એમ બેઠ્યા તુ, વાણી બોલ્યો સત્ય,
 વાણી બોલ્યો તે સત્ય કહી, આપણી આશા પ્રજ્ઞ થઇ,
 સુરતી- વીરા હુ જોતી હુતી વાટ, તહે મહારો ટાળ્યો ઉચાટ જે જે૦
- કવિ- ઉચાટ મનનો ટાળ્યો કુવર, તેડ્યો આનદ ભેર,
 હેતના આસુ આવ્યા ત્યારે, દુધની ચાલી સેર,
 સેર ચાલી તે કુવરે પીધી, માતાએ ઘણી આશિષ દીધી,
- સુરતી- ઘણા વર્ષ જીવો રે તન, તહમે કર્યા છે કુળ પાવન જે જે૦
 પાવન કર્યા કુળ આપણા, વશે વધાર્યા નામ,
 મહિમા વધાર્યો જગતમા તે, તહે ભજીને શ્રીરામ,
- કવિ- રામભગત તડકામા દીઠા, ઉત્તમે ત્યા છાયડા દીધા,
 જન્ને ભાઇની પોતી રળી, હેતના આસુ આવ્યા વળી જે જે૦
 વળી રોપાવ્યા ખારણા આગળ, કોમળ કેળના થલ,
 અક્ષત અકુર કુમકુમને જળ, ભરી ચઢાવ્યા કુલ,
 કુલ ઉપર અક્ષર લખિયાજ, ધ્રુવને અવિચળ હોજો રાજ,
 દોલ દાદમા ભેરી નાદ, ધ્રુવ પધાર્યા નિજ પ્રસાદ જે જે૦

થ. એ. સોસાયટીએ તૈયાર કરાવેલા

પાઠ્ય પુસ્તકો.

કુમાર મંદિર અને પ્રાથમિક શાળા માટે.

કિંમત

દ્રવાન ખર્ચ સિવાય

૧	વિદ્યાર્થી ગણિત ભાગ ૧ ધો. ધો ૧ થી ૪ માટે	૦-૭-૦
૨	„ (શિક્ષક માટે) જેમા શિક્ષકે કેવી રીતે શીખવાડવુ તેનો સમાવેશ કરવામા આવ્યો છે	૦-૬-૦

વિનય મંદિર અને હાઈસ્કૂલો માટે

૩	ભૂમિતિ ભાગ ૧ ધો. ૪ માટે	૦-૮-૦
૪	„ ભાગ ૨ ધો. ૫ માટે	૦-૮-૦
૫	„ ભાગ ૩-૪ ધો. ૬-૭ માટે	૧-૦-૦
૬	„ ભાગ ૧ થી ૪ ધો. ૪ થી ૭ માટે.	૧-૧૨-૦
૭	ગદ્યસંગ્રહ ધો. ૪-૫ માટે.	૧-૮-૦
૮	ધ્રુવાખ્યાન	૦-૧-૦
૯	પદ્યસંગ્રહ ધો. ૪-૫-૬ માટે	તૈયાર થાય છે.

ઉપરના પુસ્તકો માટે લખો.—

પુસ્તક પ્રકાશન કાર્યાલય

અરોતર એજ્યુકેશન સોસાયટી

આણંદ.

